

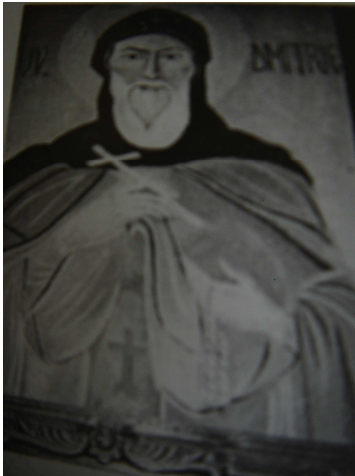
*Motto:* "Nu există nicio artă mai înaltă decât arta de a fi pedagog. Pictorul sau sculptorul fac numai o figură fără viață, iar un înțelept pedagog modelează un chip viu, de care se bucură și Dumnezeu și oamenii."  
(Sf. Ioan Gură de Aur)

# SPERANȚA

Mileniul III  
Anul 2005, Nr. 5

## JURNAL DE BORD- "SIMION MEHEDINȚI"

### *Cuvânt de suflet*



Un alt an în calendarul vremii școlare. Școala de Arte și Meserii „Simion Mehedinți” se gândește la prezent dar și la viitor. Generațiile de dascăli și elevi năzuiesc să clădească și să întemeieze trainic tradițiile și nume de referință în spațiul educațional gălățean. Certitudinea din sufletul celor ce trudesc pe puntea navei „Simion Mehedinți”



este că privind oriunde în timpul școlii: trecut sau prezent, drumul său nu s-a legănat în ape stătătoare. Cu o dorință permanentă de devenire, călăuza statornică a fost evoluția, transformarea optimă, pasul decis în transformarea viitorului.

Ceea ce veți citi în acest număr al revistei vă va face martori ai acestei realități.

**Director, prof. Anca  
Brigman**



### **Din cuprins:**

**Speranță oamenilor și de la noi – pag. 2**  
**Vorbe din suflet cu înțelepciune – pag. 4**  
**Spicuri din managementul școlii – pag. 5**  
**Renașterea – pag. 7**  
**Raportul școală – familie ..... – pag. 12**

## Speranță oamenilor și de la noi

“Viața ta să fie numai fapte bune,,



*Să nu uiți, nicio clipă, că o faptă bună te înalță, dă o speranță omului*

Anul 2005. Primăvară timpurie.

Presa zilnică, întreaga mass-media, ne arătau cum apele năvăleau iarăși și iarăși peste sate și cum oameni, oameni care până atunci se bucurau de viața lor, de avutul lor, de gospodăriile lor, dar ... într-o clipă li se risipiseră, sub ape, fără nicio cruțare (naturii îi este străin

cuvântul) toată agoniseala lor. Acolo unde erau case rămăseseră doar grămezi de moloz sau pereți înecați de ape, păsări și animale sub ape; oameni sub cerul liber, între ținuturi cuprinse în întregime de luciul (de data asta înfricoșător) al apelor.



Atenți la ceea ce se întâmplă în țara noastră am dorit ca și elevii noștri, deși au o bază materială precară, să vină în ajutor.

Am căutat să le dirijăm conștient eforturile de simțire și gândire, să le trezim

conștiința solidarității în fața acestor primejdii prin mesaje afișate în școală.

*Copiii din zonele sinistrate au nevoie de rechizite.*

*Participă la campania «Copil pentru copil. Școală pentru școală».*

*Un gest mic pentru tine, un ajutor imens pentru ei.*

Și am reușit. Am fost aproape de ei cu haine, cu încălțăminte, cu alimente, cu bani și cu diverse lucruri necesare în gospodărie. E mult?! E puțin?!

Ne-am alăturat miilor de români care-i ajutau. Un act umanitar poate chiar patriotic venit de la copiii ... nevoiași ai școlii noastre „Simion Mehedinți” credem că a dat o brumă de speranță semenilor noștri aflați la mare nevoie.

**prof. Jenica Dimofte**

## Scurt istoric al creștinismului în școală

Imediat după legalizarea practicării cultului creștin sub Împăratul Constantin cel Mare, biserica creștină se impune în viața socială. Pe lângă construcția de biserici și catedrale, conducătorii religioși își extind activitatea misionară asupra popoarelor necreștine. Biblia este scrisă în limba latină și mai apoi în greacă iar preoții și călugării încep să devină în număr tot mai mare „cunoscători de carte”.

În această perioadă se dezvoltă pe lângă mănăstiri în special, un nucleu de învățatură și educație. Se

strudiază Sfânta Scriptură, se educa spiritul esteticii creștine. „Evl Mediu Întunecat și Sumbrou” care persista în mințile noastre are niște contururi și umbre create artificial și exagerat în unele privințe. Dacă vom constata că în această perioadă atât ortodoxia cât și catolicismul au avut ca membri pe Sf. Ioan Damaschin, Sf. Irineu al Ierusalimului, Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Fericitul Augustin sau Sf. Toma D`Arquino, nu vom putea să afirmăm că Evl Mediu a fost o perioadă sumbră, necivilizată și lipsită de educație din civilizația umană. Nu este deloc așa; scolastica a impus prima etapă de formare a

învățământului. Biserica, fără nici o umbră de îndoială, a impus învățământului concepte în școală, ca de



exemplu: conceptul de educație, chiar dacă nu la mase în întregime. Ea a știut totuși să extragă dintre acestea, valori umane universale ca numele de sfinți învățați amintiți anterior.

**Prof. Ema Brudar**

## Diferențierea sau predarea pentru maxim de învățare individual

În urma unui studiu efectuat asupra procesului instructiv-educativ s-a constatat că:

1. "Abilitățile elevilor înscriși în aceeași clasă variază mult. Profesorii nu țin cont întotdeauna de nevoile fiecărui elev când își planifică lecțiile.

2. "La lecțiile bune, profesorii ocolesc metode de predare corespunzătoare și țin cont de nevoile de învățare diferite ale fiecărui elev".

3. "La unele lecții profesorii vorbesc îndelung și oferă oportunități puține sau nu oferă nici o oportunitate elevilor să gândească singuri sau să ridice probleme de interes. Elevii petrec prea mult timp copiind de pe tablă. Este o lipsă de activități diferențiate care să ajute elevii cu abilități diferite să învețe."

De aceea, pentru a înlătura aceste neajunsuri, un profesor bun trebuie să



răspundă nevoilor diferite ale elevilor și să ia în considerare diferențele în ceea ce privește:

- capacitatea elevului
- elementele învățate anterior
- viteza de învățare a elevului
- absențele elevului
- maturitatea, mediul social și cultural de proveniență a elevului
- motivarea elevului
- stilul de învățare a elevului
- alte nevoi individuale ale elevului.

### Diferențierea sarcinii

\* Sarcinile se pot grada și prezenta ca o scară de sarcini cu dificultate crescătoare. Se așteaptă ca unii elevi să ajungă mai sus pe scară decât alții. Se pleacă de la subiecte foarte ușoare la dificile.

\* Elevul poate alege sarcina sau pot fi stabilite sarcini diferite pentru diferiți elevi.

\* Se pot crea **fișe ajutătoare** pentru împărțirea sarcinilor sau le putem face în alt mod mai ușoare pentru elevii mai slabi. De exemplu o lucrare practică prezentată ca o investigație provocatoare, "Cum ați folosi acest utilaj pentru efectuarea operației de găurire?" Elevul ar putea cere o fișă

ajutătoare gen rețetă care să le explice exact cum să efectueze lucrarea practică în cazul în care nu-și pot da seama singuri.

\* Se pot stabili **sarcini deschise**. Elevii mai capabili pot fi încurajați să interpreteze sarcinile într-un mod mai solicitant. Aceasta este uneori denumită diferențiere după rezultat.

\* **Prezentare**. Elevilor li se poate cere să efectueze o temă identică dar se așteaptă să-și prezinte lucrarea în moduri diferite. De exemplu elevilor li se solicită să studieze aceeași temă dar au posibilitatea să o prezinte diferit, dar sub formă de raport scris, prezentare orală sau afiș în formă de grafic sau schemă.

\* Utilizarea **lucrului în grup**.

Pentru ajutarea elevilor slabi pot fi folosite lucrul în grup, lucrul în pereche, colegi îndrumători sau echipe de învățare. Echipele de învățare sunt grupuri de aproximativ cinci elevi aleși de profesor care au responsabilitatea comună de a se ajuta reciproc pe parcursul lecției. Au loc întâlniri, se iau notițe și se scriu rapoarte pentru profesor. Se ajută reciproc la recapitulări și teme. Grupurile pot fi stabilite de către profesor pentru a se asigura că împreună posedă cunoștințe necesare pentru îndeplinirea sarcinilor. De exemplu se asigură că fiecare grup are un elev care scrie cu ușurință.

### Diferențierea timpului necesar efectuării sarcinilor

\* **Învățarea pe bază de resurse** poate fi folosită pentru elevii care au ritmuri de învățare diferite, provin din medii diferite sau au nevoi de învățare diferite.

\* Pot fi folosite **programe individualizate** de învățare sau activități de învățare centrate pe elev.

\* **Învățarea pas cu pas** este o strategie folositoare care asigură faptul că elevii au recuperat, dacă au nevoie, menținând clasa la același nivel. De fapt aceasta face ca elevii mai slabi să petreacă mai mult timp învățând. Sarcinile pas cu pas sunt ușoare, nu depind de învățarea anterioară, pot fi rezolvate în timp scurt, toți elevii trebuie să le poată rezolva 100% corect.

**Prof. Dumitrache Lucica**

Continuare în pag. 5

## Vorbe din suflet cu înțelepciune

### Începeți cu gândul la final

De multe ori ne-am pus următoarele întrebări: Ce mi-ar plăcea să spună cei de lângă noi despre persoana, despre viața noastră? Cum ne recunoaștem în gândul soțului / soției, tatălui / mamei? Ce fel de prieten sunt? Ce fel de colaborator sunt? Ce fel de caracter mi-ar plăcea să fie văzut în mine?

Fiecare aspect din viața noastră – comportamentul de azi, comportamentul de mâine, cel de săptămâna viitoare, de luna viitoare – poate fi analizat și socotit de mare importanță. Cu acest gând trebuie să pornim de dimineață, în decursul zilei, că orice facem este de mare importanță, că fiecare moment din viața noastră are o semnificație asupra vieții noastre.

Înseamnă, că trebuie să pornim cu înțelegerea clară a destinației, dar drumul ales, făcut cu pași importanți să ducă mereu în direcția cea bună. Viețile noastre diferă prin etalonul de valori stabilit, ne gospodărim fiecare zi în așa fel încât să fim și să facem numai ce este esențial. Stephen R. Covey, un îndrumător al înțelepciunii scrie în lucrarea sa „Eficiența în 7 trepte – sau abecedarul înțelepciunii”: *Dacă scara nu este sprijinită pe zidul cel bun, fiecare pas făcut ne apropie mai repede de locul greșit. Putem fi extrem de ocupați, putem fi chiar foarte eficienți – însă realmente eficienți nu vom fi decât pornind cu gândul la final.*

Pornind cu gândul la final, ne însușim o nouă

perspectivă. Uneori ne dăm seama că sub preocupările imediate, urgente ale conduitei exterioare, îngropăm lucrurile de primă importanță.

Un mod eficient de-a începe cu gândul la final este de a stabili un program personal – program axat pe ceea ce vrem să fim (caracterul), pe ceea ce vrem să facem (contribuții și realizări) și pe valori sau principiile ce stau la baza acțiunilor noastre. Astfel, precizăm valorile care ne dirijează viața, fixăm direcția care permite stabilirea unor scopuri pe termen lung sau scurt.

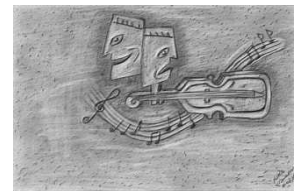
**Prof. Zaharia Anca**

### Dacă

„ Dacă-ți ramâne mintea  
când cei din jur și-o pierd  
și, fiindc-o ai, te-apasă sub  
vorbe care dor,  
dacă mai crezi în tine când  
alții nu mai cred  
și-i ierți și nu te superi de  
îndoiala lor;  
dacă de așteptare nu  
ostenești nicicând,  
nici de minciuna goală nu-ți  
clatini gândul drept;  
dacă, izbit de ură nu te  
răzbuni urând  
și totuși nu-ți pui masca de  
sfânt sau de-nțelept;  
dacă visezi, dar visul stăpân  
de nu ți-l faci  
sau gândul, deși judeci, de nu  
ți-e unic țel;  
dacă-ncercând triumful sau  
prăbușirea, taci  
și poți, prin amandouă  
trecând, să fii la fel;

dacă înduri să afli cinstitul  
tău cuvânt  
răstălmăcit, aiurea să-i ducă  
în ispită,  
sau truda vieții tale  
spulberată-n vânt,  
de poate iar s-o - nalțe,  
unealta-ți prea tocită;  
dacă poți strânge toate  
câștigurile tale  
ca să le joci pe-o carte și să le  
pierzi așa  
și iarăși de la capăt să-ncepi  
aceeași cale, fără să spui o  
vorbă de neizbânda ta;  
dacă poți gândul, nervii și  
inima să-ți pui  
să te slujească încă, peste  
puterea lor,  
deși în trupul firav o altă  
forță nu-i,  
- afară de voința ce le impune  
„ spor!  
dacă te vrea

mulțimea, deși n-ai lingușit,  
sau lângă rege umbli ca lângă  
un oarecare;  
dacă de răi sau prieteni nu  
poți să fii rănit;



dacă nu numai unul, ci toți îți  
dau crezare;  
dacă ajungi să umpli minutul  
trecător  
cu șaiszeci de clipe de veșnicii,  
mereu,  
vei fi pe-ntreg Pământul  
deplin stăpânitor  
și mai presus de toate, un  
OM- copilul meu.

**Culeasă de prof. Zaharia  
Anca**

### Spicuri din managementul școlii

**„Fără conducere, o casă, un oraș, o națiune, neamul omenesc, lumea întragă nu poate dăinui.”**

... aș adăuga acestui motto că nici școala nu poate dăinui fără conducere, dar nu o conducere la întâmplare, ci una având drept ghid managementul modern.

Buni cunoscători a managementului modern, directorii noștri facilitează, impulsionează, orientează – punând în slujba școlii, pe care o conduc, întreaga lor energie.

Numai în anul școlar 2005 – 2006 aproape întreaga școală a fost renovată în interior: parchet nou în toate clasele, gresii, faianță, pereți foarte curați. Au știut să facă toate demersurile pentru a obține aprobarea construirii unui nou local de școală, în curtea acestei instituții.

Buni coordonatori, directorii de la Școala de Arte și Meserii “Simion Mehedinți” – prof. Anca Brigman și prof. ing. Mariana Buruiană, știu să coreleze, să stimuleze și să dinamizeze în permanență eforturile elevilor (atât cât pot elevii noștri), dar și eforturile personalului didactic al școlii. Caută să dea coerență procesului de

**Cicero (107 – 44 î Hr.)**

învățare, sunt dornici ca personalul didactic al școlii să stimuleze învățarea la elevi luând în considerație caracteristicile deficiențelor acestor elevi, încât copilul grav deficient să beneficieze din partea cadrului didactic al școlii, de un program individual educațional, adaptat nevoilor, capacităților și dorințelor, cerințelor acestor copii.

Managerii de la Școala de Arte și Meserii “Simion Mehedinți” găsesc soluții pentru utilizarea potențelor de care dispune fiecare cadru didactic.

Și cum managementul este și un serviciu pentru oamenii școlii, amintim și faptul că recent – noiembrie 2006 – directorii noștri au dorit să organizeze și chiar au organizat pentru acești oameni (cadre didactice) cursuri de inițiere pe calculator (bună inițiativă!).

Le dorim în continuare forța și puterea de a rezista în fața solicitărilor ce vin dinspre un management modern și mult mai complex decât am putut noi să spicuiem în materialul de față.

**prof. Jenica Dimofte**

---

### Diferențierea sau predarea pentru maxim de învățare individuală

(urmare din pag. 3)

**SATISFACEREA DIFERITELOR STILURI DE ÎNVĂȚARE.** Profesorii pot folosi informațiile despre stilul de învățare al elevilor cunoscând punctele tari ale fiecărui stil de învățare. Activitățile la lecții pot fi variate astfel încât să garanteze că toate stilurile de învățare sunt satisfăcute la un anumit moment al lecției.

**INTEGRAREA SPRIJINULUI ÎN ÎNVĂȚARE.** Sprijinul în învățare poate fi integrat în cursuri sau poate fi acordat elevilor în afara orelor de curs.

**LUCRUL ÎN GRUP.** Este o strategie des întâlnită care încurajează învățarea între colegi

**FEEDBACK DIFERENȚIAT.** Acesta implică utilizarea feedback-ului orientat pe învățare individualizată.

*1.feedback în funcție de elev.* În acest caz realizările recente ale elevului și standardul său de lucru sunt acceptate ca date de comparație, oricât de ridicat ar fi acest standard. Feedback-ul include lauda și recunoașterea succeselor elevului, oricât de mari sau mici ar fi acestea și sugestiile despre cum să se îmbunătățească. Notarea trebuie evitată cu excepția cazurilor când este absolut necesară.

*2.stabilirea unor abilități generice.* Este o altă modalitate de a oferi elevilor feedback individualizat. În primul rând, profesorul identifică abilități importante cum ar fi scriere eseurilor și apoi împarte abilitățile generice în subcategorii de abilități .

**Prof. Dumitrache Lucica**

### Importanța domeniului estetic și tendențele modei coafurilor

Estetica studiază esența, legitățile, categoriile, structura atitudinii de reflectare (contemplare, valorizare) și crearea a valorilor în raport cu criteriile constituite obiectiv în conștiința estetică. Estetica se identifică parțial cu teoria despre frumos – categorie fundamentală a acestei discipline filosofice, cu îndreptățit statut de știință.

Frumusețea este un produs al naturii însăși și al intervenției omului. Trăirea satisfacției estetice are ca resort instinctul, trebuința de frumos, de absolut.

Omul – creația privilegiată a lui Dumnezeu, este frumos ca aspect fizic, el se înfrumusețează prin vestimentație, se transfigurează prin vestimentație și se spiritualizează. Criteriile de apreciere diferă după perioadele istorice, rasă, etnie, concepție estetică.

Gustul estetic presupune aptitudinea de a distinge frumosul, adică de a sesiza și a simți armonia, naturalitatea, simplitatea, ritmul, unitatea. Subestimarea educației estetice este o gravă greșală, deoarece poate avea o influență considerabilă asupra trăsăturilor morale ale personalității elevilor mai târziu a adulților. În ajutorul nostru de a alege frumosul își fac apariția creatorii de modă cu diferite creații, atât pe linie de vestimentație cât și în coafură, frizerie, manichiură, pedichiură.

Pentru a-și descrie tendințele, creatorii obișnuiesc să semnaleze o anumită revenire la un anumit deceniu, un anumit film, o anumită pictură, o anumită țară. Să fie nevoie, într-adevăr, de referințe? De data aceasta se pare că nu, pentru că iată, coafurile actuale sunt marcate de un amestec de mișcări naturale sau sofisticate, de forță și delicatețe, de dezordine și armonie. Un meli-melo de texturi și un cocktail de culori.

Chiar dacă stilurile se multiplică, într-o dezordine atent studiată, colecțiile din acest an păstrează, totuși o tendință de coafare subtilă a părului. În afara stilului drept “lins”, există și multe volume savant

lucrate. Uneori, în fața tendințelor masculin-feminine, se remarcă teme puțin baroce, un nou romantism – coafuri “femini-dandy”



sau “gipsy-citadin”.

Tunsorile acceptă variante diferite – franjuri ultracurți sau ultralunghi, netezi sau bombați, dublați sau simpli și adesea provocatori, dau stilului unor coafuri originale și fermecătoare. Se propune contrastul între șuvițe netede și vârfulurile buclate sau onduleuri sofisticate, încheiate în lungi meșe drepte.

Femeile s-au obișnuit să iubească variantele lung / scurt, neted / aerian, asimetriile elaborate, desenele suple sau drepte straniul amestec al buclilor de marchiză și eleganța de “dandy”, volumul buclat al boemei romantice și “senzual-rock”, cu meșe legate de șnururi de piele.

În ceea ce privește culoarea, paletetele devin mai calde... Roșcatul este mai înflăcărat, blondul mai înșorit, brunul mai profund, iar șatenul mai condimentat.

Nuanțele de maro poartă nume apetisante, moka, maro-miere, cappucino, maro-royal, maro-pământiu. Tendințele deschise sunt calde și strălucitoare... Camel, maro-auriu, alb-perlat, șatenul-arămiu și șatenul-închis se împletesc grațios cu blondurile luminoase, amestecându-se în coafuri seducătoare, dezinvolve, sofisticate și ultra-feminine.

**Prof. Felea Constanța**

# Renașterea

Este o mișcare politică, socială, culturală din Europa Occidentală dintre secolele XIV – XVI, se caracterizează prin mari invenții, descoperiri geografice, construcții arhitectonice monumentale, picturi fără seamăn, scrieri inegalabile, trezirea interesului pentru cultura antică.



Termenul a fost folosit în comparație cu Evul Mediu care era considerat o perioadă întunecată, o artă a barbarilor, a goșilor.

Renașterea înseamnă, în viziunea artiștilor italieni, întoarcerea la măreția artei

antice Greco-romane.

Italienii știau că arta înflorise în perioada Antichității și că fusese distrusă de barbarii veniți din nord.

Marile descoperiri geografice și intervențiile tehnice (hârtia, busola, praful de pușcă) au lărgit orizontul omului și au întărit încrederea în forțele lui. La aceasta au contribuit și redescoperirea artei și gândirii din Antichitate. Se crează în Renaștere o cultură nouă care pune în centrul ei omul și care poartă numele de *Umanism*. Preocuparea pentru om, orientarea pentru viața reală și prețuirea creațiilor Antichității, accentul pus pe laicizarea artei sunt trăsăturile caracteristice Umanismului renașterii.

Renașterea în Italia a apărut mai devreme datorită condițiilor specifice a acestei țări. În primul rând existența monumentelor și a artei antice Greco-romane, i-a educat și i-a influențat pe italieni. Aici s-au dezvoltat de timpuriu orașele, în special cele din N-V Italiei. Ele s-au eliberat de stăpânirea germană și s-a

dezvoltat aici o burghezie bogată care a creat o cultură nouă. Primul dintre centrele care s-au afirmat în mod deosebit a fost Florența. Aici erau foarte dezvoltate manufacturile, în special cele pentru stofe și băncile. Se desfășoară o viață economică înfloritoare dar apar și unele frământări sociale și politice.

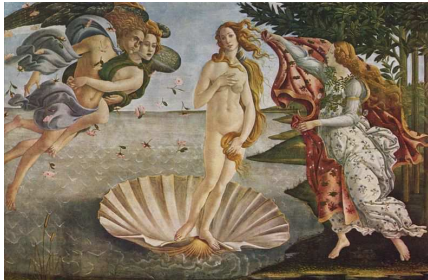
Alături de Florența se dezvoltă și alte centre ca: *Perugia, Milano, Veneția, Siena, Padova, Pisa, Parma, Verona, Roma* etc.

## Începuturile artei italiene în Renaștere

Începuturile artei italiene în curentul renașterii sunt legate și de numele și activitatea Sf. Francisc din Assis. Acesta a fost un călugăr care a trăit la sfârșitul sec. al XII-lea și începutul sec. al XIII-lea. El susține necesitatea dragostei pentru natură, pentru toate creațiile lui Dumnezeu. El s-a bucurat de multă popularitate și prin credința sa a influențat observarea realității.

Trecerea de la perioada Evului Mediu la cea a Renașterii se face simțită în Italia încă de la sfârșitul sec. al XIII-lea și în sec. al XIV-lea prin reprezentanții săi importanți: *Nicolo Pisano, Arnolfo de Cambio, Giotto* etc.

*Nicolo Pisano* – apare o viziune nouă în sculptură și aceasta se observă în special în amvonul catedralei din Siena.



Compoziții-le lui Pisano sunt încărcate. Personajele nu sunt așezate într-un singur plan, ci au mai multe planuri ce redau caracterile anatomice ale corpurilor.

Un alt artist al Renașterii a fost *Giovanni Pisano* care lucrează la amvonul Bisericii din Pistoia și la Catedrala din Pisa.

*Arnolfo di Cambio* (sfârșitul sec. al XIII-lea, prima jumătate a sec. XIV-lea) concepe Biserica Croce din Florența. Nu mai sunt folosite ogivele revenindu-se la plafonul drept.

**Culese de prof. Marin Mihai și de elevii anului IV Lc. Special**

### Galați în memoria Europei



Numele locului, *Galați* – format de la un onomastic de influență sud-slavică, *Gal*, cu sensul de “negru” și sufixul –at – va căpăta circulație europeană după cucerirea de către turci a cetăților-porturi, Cetatea Albă și Chilia (iulie – august 1484)

După anul 1700, când economia Țărilor Române se dezvoltă într-un ritm progresiv, renumele portului Galați, o “piață” fără concurență la Dunărea de Jos, se impune în noi medii europene, prin păreriile celor ce avuseseră ocazia să cunoască însușirile unui loc bun de negoț.

Instaurarea navigației libere pe Dunăre și Marea Neagră și desființarea monopolului otoman, prin prevederile tratatului de la Adrianopol din 1829, generează o bogată activitate diplomatică dedicată zonei, în care Galați ocupă o poziție centrală. La puțin

timp după semnarea tratatului, călătorul german R. Lindau notează într-o carte dedicată Munteniei și a Moldovei că Galați *este o mare piață pentru produsele ambelor Principate.*

În toamna anului 1885, guvernul român pregătește o campanie de reamenajare a Galațiului, pusă sub conducerea cunoscutului inginer Anghel Saligny. S-au construit cheiuri noi, bazine pentru iernarea vaselor, antrepozite de mărfuri.

Cu puțin timp înainte de întreruperea primului război mondial, 15/28 iulie 1914, Galațiul este considerat “Perla Moldovei”, sau “Ușa Dunării de jos”, unul din marile porturi ale Europei, prin care se face un considerabil comerț. Războiul, care cuprinde, încetul cu încetul, întreaga Europă, stinge toată mișcarea comercială.

Guvernul românesc s-a preocupat în anii următori războiului de perfecționarea instalațiilor portuare. O parte din exportul prin Galați, cel de cereale stagna în primăvara anului 1929 pentru că produsele

noastre erau “scumpe și de proastă calitate”. Totuși era căutată la acea vreme chereșteaua de firme din Grecia, Egipt, Bulgaria.

Declinul comerțului în portul Galați continuă până în anul 1937 – 1938 .

După începerea celui de-al doilea război mondial, 1 septembrie 1939, când trupele germane invadează Polonia, aria de cunoaștere și de folosire a portului Galați se restrânge la spațiul german, aspect care anunță stingerea numelui Galaților de mare port dunărean.

Regimul comunist, instaurat la 6 martie 1945, prin guvernul Petru Groza, urmărind obiectivele sovietice, distruge străvechea vocație a orașului de bun loc de negoț.

Să trăim, călătorind spre viitor cu hrănitoare speranță că numele Galați se va impune, în plan european, prin noi domenii creative; cel universitar, al construcțiilor navale de seculară tradiție și al siderurgiei.

**Culese de prof.**

**Marin Mihai și de elevii  
anului IV Lc. special**

**Bibliografie:** P. Păltănea,  
*Galați în memoria  
Europei*, Ed. Vivaldi, 2000

### ȘTIȚI CĂ...?

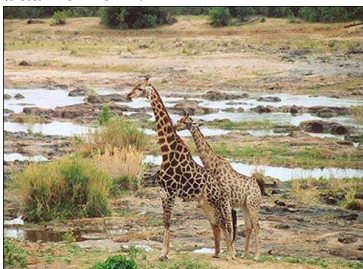
\* Floarea cea mai aromată este cactusul american. Mirosul său se simte la o distanță de 1 km.

\* Mamiferul cu urechile cele mai mari este elefantul african; suprafața totală a urechilor sale este de 8 metri pătrați.

\* Când se simte amenințat de vreun dușman, ornitorincul, mamifer care trăiește în Australia, se scufundă rapid în apă, unde poate rămâne nemișcat peste 10 minute, fără să respire.

\* Sugativa a fost descoperită în Anglia în 1863, dintr-o întâmplare, un muncitor uitând să adauge clei în cazanul cu hârtie crudă.

\* Cel mai vechi dicționar cunoscut datează din anul 600 î.Hr. Găsit în Mesopotamia, e scris în akadiană, limba folosită de asirieni și de babilonieni.



\* Girafa este animalul terestru cu talia cea mai înaltă; poate atinge 6 m în înălțime.

\* Prima pudră de cacao fusese fabricată pentru prima dată de către olandezul Coenraad Johannes Van Houten, la Amstendarm, în 1828.

\* Singura pasăre din lume ce cântă și în timpul zborului este ciocârlița. În zborurile ei aproape verticale, te încântă cu trilarurile asemănătoare unei soprane de coloratură.

\* Baikal este cel mai adânc lac de pe glob (1742 m) și cu cel mai mare volum de apă dulce (23000 km cubi).

\* Porumbelul voiajor este animalul domestic ce posedă cel mai bun simț al orientării; când este transportat spre o destinație oarecare într-un vagon închis și pe rute oricât de încălcite, el odată eliberat, regăsește locul de unde a plecat, chiar și la o distanță de 2000 km.

... handbalul apărut în anul 1915 în Germania?

... primul telescop a fost construit în 1672 de către Isaac Newton?

... primul ascensor de folosință publică a fost inaugurat pe 23 martie 1857 la New York

... în anul 1802, farmacistul francez F. -A. Descroisilles a inventat cafetiera, ce se numea la început cafeolette?

... o persoană râde în medie de circa 15 ori pe zi?

... inima femeii bate mai repede decât cea a bărbatului?

... dinții unui om sunt tari aproape ca piatra?

... chinezii sunt cei ce au inventat cerneala, cu 2500 ani î.Ch ? Ea era fabricată pe bază de funingine, lipici și diferite substanțe aromatice.

... fasolea fusese importată din America în Europa în anul 1529 de Piero Valeriano pentru papa Clement VII?

... anaconda este cel mai mare șarpe din lume (cel mai mare exemplar cunoscut măsurând 11 m lungime)?

... inventatorul pianului este italianul Bartolomeo Cristofori, care în 1698 a creat un prim "cembalo a martelletti" (clavecin cu ciocănele), apoi, spre 1710 primul său pianoforte, din care și azi se mai păstrează un exemplar datând din 1720 la Metropolitan Museum din New York?

... cea mai mare pasăre este struțul din Africa, ce poate atinge 2,40 m în înălțime, cântărind până la 150 kg?

... circulația pe dreapta în Europa a fost impusă în 1807 de Napoleon I, ca represalii împotriva englezilor, care introduseseră blocada continentală și care circulau pe stînga?

... cea mai mare scoică de pe planeta este tridacnaf din Marea Barrieră de corali, scoica având până la 1,5 m lungime și 300 kg greutate ? Pescarii filipinezi o denumesc "carapacea morții", deoarece poate rețea cu valvele ei piciorul sau brațul unui om.

**adunate de prof. Vasilachi Lucreția**

### Aforisme

- ❖ Când te minunezi toată viața, nu mai ai șansa să rămâi copil, devii savant.
- ❖ Când nu pricepi la timp, nu-ți rămâne decât șansa să înțelegi mai târziu.
- ❖ De mii de ani, arta își propune să vadă ce se mai ascunde în om.
- ❖ Artă tulbură, știința îngrozește.



- ❖ Gândirea i-a fost dată omului ca o obligație, nu ca recompensă.
- ❖ După ce ne-am făcut stagiul pe pământ, nu ne mai poate speria nimeni cu iadul.
- ❖ Toată ziua mintea paște informația. Când să mai și rumege?
- ❖ Oare primii oameni au fost alungați din Paradis, sau nu au mai putut ei rezista!
- ❖ Doar două lucruri ne apasă: cerul și pământul.
- ❖ Păstrați poze cu maimuțe pentru urmași. Să nu fim confundați
- ❖ Poate în tinerețe și balenele au fost sirene.
- ❖ Ce fel o fi făcut Dumnezeu lumea dacă noi am fost nevoiți să le luăm de la capăt pe toate.

**Culese de prof. Marin Mihai**

### Reverberații

- \* Vital mi se pare nu să iubești ca să fii fericit, ci să fii fericit că poți să iubești !
- \* *Hai sa ne întoarcem la oile noastre !* propuse lupul.
- \* Să nu arzi prea tare în viață, căci riști să ajungi un biet pârlit!
- \* Să nu crezi că știi, când nu știi ce să mai crezi!
- \* Dacă am fi atât de îndrăgostiți de viață, cum ne pretindem, n-am mai provoca atâta moarte în jurul nostru!
- \* M-am tot întrebat de multe ori: oare chiar o fi bine că toți cei din jurul nostru să spună numai și numai adevărul?
- \* Fii în viață asemeni Everestului : nu te lăsa cucerit chiar de către oricine!
- \* Una-i să fii în respect și cu totul alta e să fii la respect!
- \* Ce folos că dumnealui are cap, dacă umblă mereu cu el în traistă!
- \* Să nu lași niciodată din tristețea altuia bucuria ta!
- \* Crezusem că e numai urechi ; de fapt,



era doar... într-o ureche!

- \* Cea mai bună achiziție: să strângi prieteni buni pentru zile rele.
- \* Spui că ai mare noroc. Să înțeleg că ești ditamai prostul?

**Culese de prof. Vasilachi**

**Lucreția**

## Cărările sufletului

### Blidul de lemn

Era un tată bătrân, care avea un fiu pe care și-l căsătorise în casă, pentru a-i fi ajutor la bătrânețile sale. De la o vreme, bietul bătrân și-a pierdut aproape de tot vederea, iar picioarele și mâinile slăbite îi tremurau atât de tare, că nu putea nici să umble, nici să mănânce decât cu foarte mare greutate. Se vedea că nu mai are mult de trăit pe pământ. Dar fiul lui și soția acestuia nu-l mai puteau suferi pe bietul bătrân și-l chinuiau în fiecare zi cu purtările lor rele. Adeseori, când îi puneau mâncarea, mâinile slabe și tremurătoare ale bătrânului vărsau mâncarea pe jos și pe hainele sale. Atunci își auzea cele mai grele ocări, deși nu era vina lui.

De câteva ori – spărgând blidul de pământ, din care mânca – a primit și lovituri, pentru mâinile lui bolnave, de la copiii săi nerecunoscători.

Bietul bătrân! Îți era atât de milă de el, că nici nu mai știa ce să facă. Nu știa cum să-și ia mâncarea, ca să nu-și scape lingura, să nu o verse pe jos sau să spargă blidul în care i se pune. De multe ori stătea lângă mâncare fără s-o atingă și plângea-n tăcere. Lacrimi amare se prelingeau, pe fața zbârcită, din ochii lui roșii de plâns și de bătrânețe, căzând în mâncarea ce stătea în fața lui, și, de teamă, nu se atinge de ea.

Atunci se ruga plin de durere ca Bunul Dumnezeu să-L ia din lume, ca să nu mai fie greutate pentru fiul său și pentru soția acestuia. Pentru fiul lui pe care-l crescuse, pentru care muncise și suferise atât de mult, până îl crescuse, fără să-i pară greu.

Într-o zi, bătrânul tată scăpă din nou blidul de pământ, din care mânca pe un scaun și, spărgându-l, vărsă iarăși mâncarea pe jos. Atunci, fiul și nora îl îmbrânciră jos, pe vatră, lângă sobă. Acolo să stea și acolo să mănânce, de acum, cu o lingură de lemn și dintr-un blid de lemn pe care să nu poată sparge.

Chiar în aceeași zi, fiul i-a cioplit, dintr-o scândură, un blid de lemn din care va mânca, de azi înainte, jos, pe vatră.

Fiul bătrânului avea un copilăș de vreo patru ani. Copilul acesta vedea în fiecare zi ce fac părinții lui cu moșul și, de multe ori, când îl vedea plângând în fața blidului de mâncare, îl întreba:

- De ce plângi, moșule?
- Nu plâng, dragul moșului, zise bietul bătrân! Așa lăcrimează ochii bătrânilor.
- La toți bătrânii le lăcrimează ochii, moșule?

- Nu, micuțule! Sunt și bătrâni la care nu le lăcrimează ochii.
- La care bătrâni nu le lăcrimează?
- La care nu le tremură mâinile.
- Moșule, dar de ce mănânci din blid de lemn?
- Așa mănâncă bătrânii.
- Toți bătrânii mănâncă din blid de lemn?
- Nu toți...
- Dar numai care?
- Numai care... le tremură mâinile.
- Dar tăticul și mămica o să fie bătrâni?
- Poate o să fie și ei bătrâni odată.
- Și o să le tremure și lor mâinile?
- Poate o să le tremure și lor cândva.

Copilul rămase pe gânduri.

A venit curând vremea că bunul Dumnezeu și-a adus aminte de rugăciunile bătrânului tată și l-a luat din ochii care nu-l mai puteau suferi. L-a dus la odihnă, acolo unde nici un părinte neputincios nu-i mai supără pe fii săi nerecunoscători.

Dar copilul nu uitase ceea ce văzuse din partea părinților săi și ceea ce auzise de la bietul bătrân, care mânca plângând din blidul de lemn. Și, într-o zi, ce i-a venit lui în gând: să cioplească cu cuțitul la o scândură, cum văzuse cândva pe tăticul lui, ca să facă și el un blid de lemn.

- Ce faci acolo? – i-au zis părinții.
- Un blid de lemn – zise copilul.
- Și ce faci tu cu blid de lemn?
- Două vreau să fac.
- Și ce faci tu cu două blide de lemn?
- Dar voi nu veți fi bătrâni niciodată?
- Și ce-i dacă vom fi bătrâni?
- N-o să vă tremure mâinile și n-o să vă lăcrimeze ochii? Nu toți bătrânii trebuie să mănânce din blid de lemn? N-am văzut eu cum i-ați făcut voi lui moșu' ?!
- Pentru noi faci tu blidele de lemn?
- Dar voi n-ați făcut pentru moșu' ? Nu toți copiii trebuie să facă blide de lemn pentru părinții lor pentru când vor fi bătrâni?

Întrebările copilului erau puse cu glasul cel mai nevinovat și cu ochii cei mai mirați.

Și nu știa de ce părinții lui se întristează și nu-i răspund.

Acum rămăseseră ei pe gânduri. Dar era prea târziu.

Curând ajunseseră ei întocmai cum fusese părintele lor și ispășiră după cum au păcătuit, căci fiul lor a crescut cum i-a văzut pe ei. Și le-a făcut la fel cum făcuseră ei tatălui lor.

**Text cules de prof. Maftei Maria**

### Raportul școală – familie în plan educativ

O educație completă, înțeleasă atât în sens afectiv, cât și instructiv, nu o pot oferi decât familia și școala, împreună.

Îndeplinirea cu succes a funcțiilor familiei implică respectarea unei cerințe esențiale și anume colaborarea permanentă și nemijlocită cu școala, sprijinirea ei în îndeplinirea funcției educative complexe, participarea părinților la activitățile școlii și la activitățile comitetelor de părinți din școală.

Colaborarea familiei cu școala este o condiție importantă a unirii eforturilor în educarea elevilor.



Comportarea elevilor în școală și în afara ei ni-i poate lăsa indiferenți pe profesori și părinți.

Problemele tratate de profesori cu părinții trebuie să reflecte necesitățile stringente ale vieții, ale școlii, ale instruirii și educării eficiente a elevilor (nu de puține ori și a părinților), la soluționarea cărora sunt angajate, deopotrivă școala și familia.

Privită în timp, familia a constituit prima școală a omenirii și constituie și azi prima școală a elevului.

Nu există un cadru mai favorabil, un mediu mai prielnic, condiții mai atrăgătoare pentru formarea și dezvoltarea elevului decât acelea pe care le poate oferi o familie bine încheată, conștientă de menirea ei socială și hotărâtă să facă din educația copiilor o preocupare serioasă.

Atmosfera psihologică, grija părintească, sistemul de valori morale acceptate de familie influențează direct comportarea copilului și-i creează premise favorabile integrării sale sociale. În acțiunea de modelare a personalității elevului, rolul părinților are o importanță fundamentală, deoarece niciun elev nu poate fi dirijat și educat decât într-o ambianță definite de afectivitate și dragoste. Relația părinți-copii deține un rol important atât în fixarea celor mai adecvate deprinderi comportamentale, cât și în asigurarea unor condiții psihologice normale.

O familie normală înseamnă pentru copil un mediu afectiv, un mediu ocrotitor, un mediu cald și blând.

Unele abateri de conduită întâlnite mai târziu la elevi ca fuga de la școală, minciuna, fuga de la atelier își au originea în primii șapte ani de viață.

Modificările profunde în sfera vieții afective a elevului concretizate în stări de irascibilitate, încăpățănare neliniște, nesiguranță sunt determinate și de atitudinile de neîncredere admonestare și interdicții nejustificate manifestate de părinți sau de cei care au în grija lor educația elevilor. Exigența educativă nerațională, aflată în dezacord cu capacitatea elevilor de a le înțelege și a le traduce în fapte determină la elevi sentimente de nesiguranță și neîncredere care se adâncesc pe măsura lărgirii contactelor extrafamiliare sau extrașcolare, conducându-i la devieri de conduită.

Părinții și dascălii trebuie să colaboreze și să se identifice cu nevoile și aspirațiile elevilor pentru a le dirija cu tact, înțelegere și dragoste spre un scop cu finalitate socială pozitivă – în caz contrar, elevii vor căuta să găsească la prima persoană venită din exterior împlinirea dorințelor și aspirațiilor neîmplinite în cadrul familiei sau al școlii.

Activitatea didactică reprezintă un dialog viu și permanent, de ordin intelectual, afectiv și moral între cei doi parteneri ai cuplului educativ: profesorul și elevul.

Trebuie găsită linia de echilibrare, de evitare a celor două metode extreme și sănătoare educației:

- cea a educației prea indulgente, lipsite de exigență care nu dezvoltă conștiința răspunderii și obligațiilor față de societate, atitudinea de respectare a normelor școlare și sociale.
- cea a educației prea severe, realizată prin constrângeri brutale, interdicții și exigențe absurde, care nu angajează interesul și voința elevului.

**Continuare în pag. 13**

### Urmare din pag. 12

Există familii care privesc cu indiferență rămânerea în urmă la învățatură a copiilor, așa ziși părinți indiferenți care lasă totul pe seama școlii, nu dau pe la școală cu lunile sau chiar cu anii.

Acești părinți nu-și bat capul cu educația deoarece consideră că sarcina aceasta revine doar școlii. Elevul "profită" în multe feluri în toate, însă în plan negativ.

Oricât ar fi de conștiincios un diriginte, el are totuși în grijă o clasă de elevi și nu poate face tot ce doi părinți au unul sau câțiva copii.

Elevul nu are interes să spună părinților greșelile făcute la școală, chiulul de la ore sau atelier sau să dezvălui pretențiilor lui dubioase, deoarece se teme de pedeapsa.

Un părinte conștient ar trebui să-și facă timp măcar 10 – 15 minute, odată pe luna pentru a discuta prin rotație cu fiecare profesor de la clasa unde își are copilul și întotdeauna câteva minute cu dirigințele. Știindu-se supravegheat sistematic și suportând prompt măsurile de îndreptare impuse de părinte, elevului se va îndrepta în mod categoric. Indiferența părinților se explică fie prin diminuarea până la dispariție a funcției educative a familiei, preocupată de propriile ei neajunsuri (șantaj, divorț, concubinaj, alcoolism, conflicte permanente etc.), fie prin nivelul cultural și psihopedagogic foarte scăzut. Alte familii înțeleg legătura cu școala nu în sensul unei colaborări, ci a unei confruntări. Este vorba de părinți alarmați ambițioși și orgolioși care își înțeleg iubirea față de copilul lor într-un mod falsificat nu ca o dorință de a-i forma un caracter integru, ci numai ca o tendință de a-l impune în fața celorlalți de a-l face "cap de afiș" de a-i influența spiritul unei concurențe numai din ambiție.

O altă categorie de familie, conștientă de importanța colaborării cu

școala, deși își fac un plan de acțiune care vor să-l pună de acord cu acela al profesorului diriginte în vederea depășirii unor greutăți de către elev nu reușesc să-și traducă în practică bunele intenții. Părinții aceștia fie că sunt foarte ocupați, amânând mereu momentul contactului cu școala, deci și al intervenției salutare pentru elev fie că sunt dezaprobați sau șovăielnici rămânând pe planul angajamentelor verbale și sterile.

În sfârșit, există familii care în colaborare cu școala iau cele mai adecvate măsuri de remediere a situației școlare a propriilor copii.

În cazul în care familia este indulgentă, îi creează elevului un sentiment de siguranță artificial care se năruie la prima confruntare mai serioasă cu școala (examene, concursuri, un obiect de studiu mai dificil), iar când este autoritară prin interdicția stabilită copilului de ași asuma răspunderi, prin evidențierea continuă a incapacității lui, apare ca un agent anxiogen direct anihilându-i orice tentativă de a acționa din proprie inițiativă.

Elevii au nevoie de încrederea familiei fără ca aceasta să degenereze în libertate exagerată, când sunt lăsați să facă ce vor și când vor, situații care-i conduce spre superficialități.

Controlul continuu și sistematic al elevilor reprezintă o modalitate de a surprinde la timp fenomenul rămânerii în urmă la învățatură, fuga în stradă, chiulul de la școală și atelier etc.

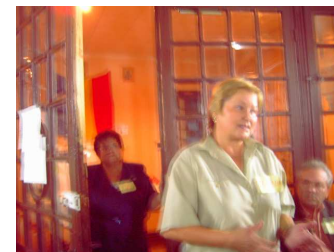
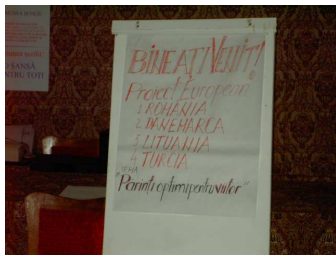
Contactul cu școala, informarea, cu sinceritate, a părinților asupra situației fiecărui elev, elaborarea unui plan comun de măsuri creează premisele necesare depășirii rămânerii în urmă la învățatură și redresării comportamentale ale elevilor.

Din întâlnirile avute cu părinții am constatat că atitudinea familiei față de școală este foarte diversă.

**Prof. Marin Mihai**



## Școala de Arte și Meserii "Simion Mehedinți"



**Director:** Anca Brigman  
**Director adj.:** Maria Buruiană

**Redactor șef:** Mădălina Mișcalencu

**Redactori:** Anca Brigman , Mihai Marin, Lucica Dumitrache, Jenica Dimofte, Maftai Maria, Constanța Felea, Zaharia Anca, Ema Brudar, Vasilachi Lucreția.

**Publicație editată de Școala de Arte și Meserii "Simion Mehedinți" Galați.**

**Redacția:** str. Nicolae Bălcescu nr. 19, Galați,  
tel. 0236/41520, fax 0236/310570,  
E-mail: [sc\\_prof\\_integrat@yahoo.co.uk](mailto:sc_prof_integrat@yahoo.co.uk).

**Tehnoredactare și culegere computerizată:**  
Mădălina Mișcalencu, Vlase Maria

**Tipărit la Școala de Arte și Meserii "Simion Mehedinți" Galați**